

DECIZIE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative și restituirea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06 octombrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 24 februarie 2016, SC „Sorinlux” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că conform contractului încheiat cu Baoding Golden Forest Trading Co. LTD, nr. BGF-19 din 17 iunie 2014 și invoice-ul nr. 186573-11 din 20 octombrie 2015, SC „Sorinlux” SRL a procurat: țesături din materiale textile și ștergere din fibre sintetice.

Susține că conform contractului încheiat cu Yiwu Karma Import & Export Co., LTD, din 10 iulie 2010 și invoice-ul nr. YK51118A din 18 noiembrie 2015, SC „Sorinlux” SRL a procurat: țesături tricotate, pleduri și cuverturi de pat din fibre sintetice.

La acest capitol, menționează că la Postul Vamal Chișinău, ținând cont de prevederile art. 23 și 24 din Codul vamal, a ales regimul vamal de import definitiv, cu punerea mărfurilor în circulație liberă, iar brokerul vamal a completat, a stocat și a înregistrat pe serverul programului informațional Asycuda World și a tapat declarația vamală în detaliu nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015 și nr. 3029 I 87460 din

28 decembrie 2015 de plasare în regim de import definitiv a mărfii, cu determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit (art. 11 din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal), cu completarea formularului tipizat DVV-1 pentru anunțarea valorii în vamă, determinată prin metoda nominalizată (metoda 1) în conformitate cu pct. 6 din hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor industriale pe teritoriul Republicii Moldova.

Ca urmare, la traversarea frontierei de stat, conform declarației vamale nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 128 360,66 lei pentru marfa procurată, iar potrivit declarației vamale nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 75 646,59 lei pentru marfa procurată.

Afirmă că reprezentantul Biroului vamal din considerente neclare și fără nici un argument a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei I și a întocmit Actul de inspecție din 21 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015), în care a menționat că urmează a majora valoarea în vamă, solicitând deasemenea completarea formularului tipizat DVV-2.

În același timp, la completarea formularului tipizat DVV-2 valoarea în vamă a fost majorată în felul următor pentru declarația vamală nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015 până la suma de 149 911,82 lei, iar pentru declarația vamală 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015 până la suma de 89 205,40 lei.

Ținând cont de cele relatate, susține că în urma majorării SC „Sorinlux” SRL a achitat suplimentar suma de 35 109,97 lei.

Este de părere că Actul de inspecție din 21 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015) și Actul de inspecție din 28 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015) au fost întocmite ilegal și neîntemeiat.

În continuare, relevă că la data de 30 decembrie 2015, s-a adresat Biroului Vamal Chișinău cu o cerere prealabilă cu privire la restituirea sumei achitate în plus, dar nu a primit nici un răspuns cu privire la soluționarea cererii.

De altfel, mai indică că conform contractului din 10 iulie 2010 și invoice-ul nr. YK51216A din 16 decembrie 2015, SC „Sorinlux” SRL a procurat: încălțăminte sport, lenjerie de pat din fibre sintetice, totodată conform contractului nr. SSC2 din 21 decembrie 2015 și invoice-ul HL15004 din 15 decembrie 2015, SC „Sorinlux” SRL a procurat lenjerie de corp din fibre sintetice.

Se arată că la traversarea frontierei de stat conform declarației vamale nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 156 434,01 lei, iar potrivit declarației vamale nr. 3029 I 2881 din 26 ianuarie 2015, ultimul a achitat plățile vamale în sumă de 112 043,66 lei pentru marfa procurată.

Remarcă în acest sens că funcționarul Biroului vamal fără nici o explicație a întocmit Actul de inspecție din 25 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 176 697,06 lei și Actul de inspecție din 26 ianuarie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2881 din 26 ianuarie 2015 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 147 734,94 lei.

În rezultat, pentru vămuirea mărfurilor sus menționate din contul SC „Sorinlux” SRL a fost reținută suplimentar suma de 55 954,33 lei.

La fel, menționează că la data de 02 februarie 2016, s-a adresat Biroului Vamal Chișinău cu o cerere prealabilă cu privire la restituirea sumei achitate în plus, la care la data de 03 februarie 2016, a primit răspunsul cu care nu este de acord.

Prin urmare, în urma majorării valorii în vamă SC „Sorinlux” SRL a achitat suplimentar suma de 91 064,30 lei (35 109,97 lei +55 954 lei).

Consideră că autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temeii de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice.

Iar, faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază, mai mult ca atât autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă care ar confirma că producția importată de către SC „Sorinlux” SRL are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult ca autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate de ei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 126 din Constituția Republicii Moldova, Protocolului de aderare al Republicii Moldova la Acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului din 05 mai 2001, art. 127 din Codul vamal, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (2) art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, pct. 19 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, art. 14, art. 16, art. 26, art. 27 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită anularea Actului de inspecție din 21 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015), anularea Actului de inspecție din 28 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015), anularea Actului de inspecție din 25 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016), anularea Actului de inspecție din 26 ianuarie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2881 26 ianuarie 2015) și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie suma de 91 064,30 lei încasate suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru vămuirea mărfii importate.

Pe parcursul examinării pricinii, SC „Sorinlux” SRL a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând anularea Actului de inspecție din 21 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015), anularea Actului de inspecție din 28 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015), anularea Actului de inspecție din 25 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016), anularea Actului de inspecție din 26 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2881 26 ianuarie 2016) și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie sumă de 91 064,30 lei încasate suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru vămuirea mărfii importate (f. d. 72).

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06 octombrie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de către SC „Sorinlux” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 martie 2017, SC „Sorinlux” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurentul SC „Sorinlux” SRL a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel susținând că au fost încălcate esențial și aplicate eronat normele de drept material.

Menționează că reieșind din prevederile art. art. 6 alin. (1), 7 alin. (1), 10 alin. (2) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 și pct. 13, pct. 14 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, organul vamal este în drept să solicite careva documente suplimentare doar în caz de insuficiență a documentelor prezentate, însă, careva probe care ar demonstra că există divergențe între datele prezentate de declarant la materialele cauzei nu au fost prezentate de Biroul Vamal, totodată identificarea subevaluării prin compararea valorii în vamă a mărfii cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare la fel nu a fost demonstrată.

Relatează că faptul că alte întreprinderi declară un preț al mărfii mai mare nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul.

Afirmă că, autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă care ar confirma că producția importată de către SC „Sorinlux” SRL are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult ca autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate.

În acest sens, indică că în cazul din speță, la aplicarea metodei a 6-a s-a folosit informația de care dispune autoritatea vamală, privind importurile similare, însă nu s-a anexat nici o probă ce ar confirma prețul la importul de către alți agenți economici a mărfurilor analogice.

În același timp, invocă că instanța de apel a considerat imposibilă aplicarea metodei 3 (calcularea valorii în baza tranzacțiilor cu mărfurile identice și similare) motivând inexistența datelor înregistrate la Biroul Vamal a mărfii importate din aceeași țară, același importator, aceeași cantitate și calitate.

În context menționează că, organul vamal a explicat flexibilitatea prin ajustarea valorii în vamă a mărfurilor declarate aplicând situația vânzării de mărfuri similare la un nivel comercial apropiat realității, ceea ce este o eroare, deoarece în cazul în care nu acceptă informația prezentată de declarant, urma să stabilească cu certitudine valoarea în vamă a mărfurilor, or, la emiterea unei hotărâri legale nu pot fi puse ajustări apropiate realității.

Relevă că în pct. 2.1. din contractul de vânzare-cumpărare este indicat că prețul pentru o unitate și cantitatea este indicată în invoice.

Astfel, marfa prezentată la postul vamal pentru vămuire, coincide întru totul cu cea indicată în invoice, iar taxele vamale urmează să fie achitate pentru marfa prezentată la postul vamal spre vămuire.

Totodată, cu referire la prevederile art. art. 178 alin. (1) lit. c), 179 alin. (2) Cod vamal, recurentul susține că, solicitările urmează a fi întemeiate după cum prevede pct. 14 a Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova și pct. 19 al Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, care stipulează că organul vamal, care efectuează vămuirea mărfurilor introduse, în cazul în care lipsesc datele ce probează corectitudinea valorii în vamă anunțate sau există temeiuri să se considere că

datele prezentate de declarant, nu sunt veridice și/sau suficiente, este în drept să solicite declarantului informații suplimentare.

Prin urmare, conchide că autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 25 ianuarie 2017 a fost expediată în adresa recurentului la 20 februarie 2017, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire cu nr. 1827-4 (f. d. 111).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 martie 2017 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Pe parcursul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că SC „Sorinlux” SRL în scopul vămuirii lotului de mărfuri, prin intermediul brokerului vamal „Vamgrup Broker” SRL a depus la Biroul Vamal Chișinău declarațiile vamale nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015, nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015, nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016 și nr. 3029 I 2881 din 26 ianuarie 2016, ca metodă de declarare a valorii în vamă la mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova utilizând Metoda 1 - metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit (f. d. 12-32).

La fel, la caz s-a stabilit că Biroul Vamal Chișinău a emis actele de inspecție prin care a majorat valoarea în vamă, SC „Sorinlux” SRL, fiind obligată să achite suplimentar 91 064,30 lei, indicându-se asupra existenței temeiurilor prevăzute de art. 8 pct. 1, 2 și 3 al Legii nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal (f. d. 73 – 78).

Nefiind de acord cu actele de inspecție emise, la data de 30 decembrie 2015 SC „Sorinlux” SRL s-a adresat cu o cerere prealabilă către Biroul Vamal Chișinău cu privire la anularea Actului de inspecție din 21 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015) și Actului de inspecție din 28 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015) și restituirea sumei achitate suplimentar în mărime de 35 109,97 lei (f. d. 9).

Ulterior, la data de 02 februarie 2016 reclamantul s-a mai adresat cu o cerere prealabilă privind anularea Actului de inspecție din 25 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016), Actul de inspecție din 26 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală 3029 I 2881 din 26 ianuarie 2016) și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie suma de 55 954,33 lei încasată suplimentar (f. d. 10).

Tot actele cauzei atestă că, prin răspunsul nr. 706 din 03 februarie 2016, Biroul Vamal Chișinău a informat SC „Sorinlux” SRL despre faptul că întru respectarea

prevederilor art. 288 Cod vamal, cererea urmează a fi depusă inițial la Serviciul Vamal al Republicii Moldova (f. d. 6).

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Biroul Vamal Chișinău, SC „Sorinlux” SRL concretizându-și cerințele a solicitat anularea Actului de inspecție din 21 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015), anularea Actului de inspecție din 28 decembrie 2015 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015), anularea Actului de inspecție din 25 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016), anularea Actului de inspecție din 26 ianuarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 2881 26 ianuarie 2016) și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie suma de 91 064,30 lei încasată suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru vămuirea mărfii importate.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către SC „Sorinlux” SRL, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și având la bază cumulul de probe administrate la caz, corect a ajuns la concluzia respingerii apelului cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 5 din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, sistemul de determinare a valorii în vamă a mărfurilor se aplică pentru toate mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal. Valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Conform art. 10 a Legii menționate, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. Principala metodă dintre cele specificate la alin.(1) este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Potrivit Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 08 mai 2001, ratificat prin Legea Nr.218 din 01 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Aici, se va remarca că în speță la declarațiile vamale au fost anexate seturile de documente conform borderourilor: contract de vânzare-cumpărare, scrisoare de trăsură internațională, factura comercială (invoice), pașapoartele tehnice a mijlocului de transport, packing list, calculul cheltuielilor de transport, certificat de origine, declarația

vamală a țării de export, scrisori ale agenților economici, carnetul TIR, declarația electronică, iar în baza fiecărei declarații vamale societatea a utilizat metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Totodată instanța de recurs reține că SC „Sorinlux” SRL i-au fost solicitate prezentare unor acte suplimentare, însă reclamantul nu le-a prezentat.

Astfel, potrivit pct. 14 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002 (în vigoare la data depunerii declarațiilor și emiterii actelor de inspecție), în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct.13 din prezentul Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, potrivit alin. (2) art.7 din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, organul vamal solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată, după cum urmează:

- a) orice acord posibil între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor;
- b) contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacțiile indirecte;
- c) corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, în cazul în care aceasta a fost purtată;
- d) facturile pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului, dacă acestea rezultă din contractele încheiate sau alte acte;
- e) documentele contabile ale cumpărătorului, cum ar fi transferurile de fonduri către exportator sau vânzător sau pentru a obține informații privind comisioanele, profitul sau cheltuielile generale prin aplicarea metodei deductive și a valorii calculate (altele decât cele prevăzute la pct.13 al prezentului Regulament);
- f) documentele privind dreptul de proprietate asupra societăților comerciale implicate în tranzacție, pentru a exclude o posibilă relație de interdependență dintre vânzător și cumpărător în sensul art.11 alin.(6) din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal;
- g) contractul în baza căruia dreptul de proprietate intelectuală este cesionat;
- h) copia autenticată de pe declarația de export;
- i) documentul de plată pentru cheltuielile de transportare;
- j) cataloagele, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor producătoare /vânzătorului;
- k) certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător;
- l) lista de încărcare.

În cazul în care declarantul nu dispune de careva acte din cele solicitate suplimentar de organul vamal, declarantul va consemna acest fapt pe solicitarea scrisă. Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relațiile stabilite instanța de recurs reține drept corectă concluzia instanțelor de judecată cu referire la faptul constatării netemeinicii acțiunii înaintate de SC „Sorinlux” SRL, or pârâtul a întocmit fișele-acte prin care a solicitat prezentarea documentelor suplimentare în vederea

confirmării veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată conform declarației vamale nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015, nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015, nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016 și nr. 3029 I 2881 din 26 ianuarie 2016, însă acestea nu au fost prezentate.

În acest context, urmează a fi menționate prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

În acest sens se evidențiază corectitudinea soluției instanțelor de judecată cu privire la faptul că organul vamal întemeiat a emis actele de inspecție, fiind recalculată și majorată valoarea în vamă a mărfurilor, or, SC „Sorinlux” SRL nu a prezentat actele solicitate suplimentar de organul vamal.

Instanța de recurs conchide că SC „Sorinlux” SRL la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza declarațiilor vamale: nr. 3029 I 85384 din 21 decembrie 2015, nr. 3029 I 87460 din 28 decembrie 2015, nr. 3029 I 2521 din 25 ianuarie 2016 și nr. 3029 I 2881 din 26 ianuarie 2016 urma să prezinte organului vamal toate actele necesare întru confirmarea corectitudinii valorii mărfii în baza tranzacțiilor încheiate.

În aceste condiții sunt lipsite de sens și apreciate critic susținerile recurentului precum că organul vamal fără nici un argument ar fi refuzat validarea declarațiilor vamale, și mai mult ca atât, organul vamal a solicitat reclamantului prezentarea acordului posibil între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfii, corespondența comercială purtată în vederea încheierii contractului și negocierii prețului, cataloagele, ofertele de preț, însă acestea nu au fost prezentate.

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurentului precum că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece susținerile date nu au suport legal, mai mult că contravin constatărilor relatate.

Celelalte apărări ale recurentului formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate, mai mult, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în apel și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite careva încălcări.

Concluzionând, instanța de recurs conchide că decizia recurată este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 și hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 06 octombrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative și restituirea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva